

FENIX

UČENIČKI LIST JUSMŠ "VUKSAN ĐUKIĆ"

-BROJ 9, MAJ 2016.-

МОЈКОВАЦ,

УЧЕНИЦИ, ГОДИНЕ, ЖИВОТ.

U 9. broju Fenix-a :

Ekskluzivne novosti	3
„Oni su od one najbolje vrste“	4
Trud se uvijek isplati	5
Amerika nema Lovćen	6
Znanje je moć!	8
Borislav Jovanović	10
Sto godina kasnije	12
Svijetle noći, tamni dani	14
Ako smo nezaposleni ne smijemo biti besposleni	16
Njegujmo različitosti	17
Lajanje na zvijezde – drugi dio	18
„Iskra u nama“	20
Od sinopsisa do velikog platna	21
Na krilima riječi	22
Učenički parlament – naša mala skupština	23
Novi teren – nove pobjede	24
Školski turniri	25
Ako su ti snovi dovoljno veliki, samo je nebo granica	26
IN MEMORIAM – Danilo Pejović	28
Na padinama Parnasa	29
Umjetnička strana	30
III-1	31
Strip „Biblioteka“	32
Foto album	34

Glavni i odgovorni urednici:
Aleksandra Medojević i Danilo Andelić

Lektura: Dragiša Zejak

Članovi redakcije:

Luka Medojević, Marija Blažević, Ksenija Ljujić,
Zorana Dulović, Neda Jovanović, Aleksandra
Bošković, Ksenija Vukićević, Maša Vujičić, Ivana
Ćorić, Nevena Ljujić, Ivana Jovanović, Aleksandar
Jovanović, Ivana Čuljković, Milutin Jovanović,
Sara Medojević, Milica Jovanović, Katarina
Kosović, Anđela Medojević, Milica Nedović

Riječ urednika:

Dragi čitaoci,

Već četvrti put zaredom, redakcija časopisa „Fenix“ uspjela je da realizuje objavlјivanje još jednog broja. Uz puno rada, truda, napora i odricanja, svaki od članova novinarske sekcije potradio se da i 9. broj ugleda svjetlost dana.

Sa veoma aktuelnim temama i najprimamljivijim dizajnom do sada, trudili smo se da učinimo list što zanimljivijim i vama pristupačnijim.

Nadamo se da ćete uživati u pregrštu kvalitetnih tekstova i obilju lijepih fotografija.

A sada možete preći na onaj najljepši dio. Ostavljamo vas da zavirite među stranice časopisa.

- Naslovnu stranu uredili : Ivana Ćorić i Danilo Andelić
- Posebnu zahvalnost dugujemo fotografu **Nikoli Žindoviću**, čije su fotografije korišćene pri izradi časopisa.

EKSKLUZIVNE NOVOSTI

Nagradama u našoj školi nikada kraja. Ove godine naši učenici su ostvarili izvanredne rezultate u vannastavnim aktivnostima i na taj način opravdali ugled škole.

Na regionalnom takmičenju u organizaciji Školskog sportskog saveza Crne Gore, naša škola je prijavila ekupe u malom fudbalu (muškarci), rukometu (žene), rukometu (muškarci) i atletici (žene) - gdje se i očekivao uspjeh Kristine Rakočević. Rukometašice naše škole su odnijele pobjedu na regionalnom takmičenju u Pljevljima i time se plasirale na državno takmičenje. Naš tim, pod stručnim rukovodstvom iskusnog profesora fizičkog vaspitanja Veljka-Nina Zindovića, činile su djevojke sva četiri razreda. U finalu su se sukobile protiv tima iz Herceg Novog i našoj školi donijele srebro.

Nevladina organizacija "EKOM – Udruženje za ekološki konsalting u Crnoj Gori" devetu godinu zaredom organizovala je konkurs „Mladi eko-reporteri“. Tema ovogodišnje kampanje bila je "Drveće za planetu". Pod vođstvom profesorice biologije Zore Bjelajac, učenici Danilo Anđelić, Luka Medojević i Vukan Fuštić osvojili su nagrade, napravivši video snimak pod nazivom "Čovječe, drveće bez tebe može. A ti bez njega? ".

Državno prvenstvo ugostiteljskih radnika Crne Gore, koje je bilo otvorenog tipa, održano je 22.04.2016. godine u Budvi. Učenici naše škole su se takmičili u pripremi jela, postavljanju stolova i pripremi jela pred internacionalnim žirijem (flambiranjem). Kuvarice, Jelka Dedejić i Nikoleta Simićević, osvojile su 2. mjesto, a konobari, Dmitar Vlahović i Luka Savić, 3. mjesto. Za njihova dostignuća zaslužni su i njihovi profesori – Mira Babić i Radmilo Grdinić.

Danilo Anđelić i Aleksandra Medojević

„Oni su od one najbolje vrste“

Zadovoljstvo nam je pročaskati sa nosiocem laskavog priznanja, Aleksandrom Jovanović, koja je uz izvanredan uspjeh ostavila i snažan utisak i kao urednik našeg lista.

Upisala si ekonomski fakultet. Šta je presudno uticalo na tvoj izbor?

Bila sam jako neodlučna prilikom odluke o svojoj budućoj profesiji. Naime, oduvijek sam maštala o tome da će upisati maternji jezik i književnost, ali se u gimnaziji nešto prelomilo u meni. Voljela sam i književnost, istoriju, jezike, ali i matematiku, brojeve, pa sam smatrala da je Ekonomski fakultet pravo mjesto na kom mogu da sjedinim svoja interesovanja i da učim ono što mi je interesantno i zanimljivo. Ovaj fakultet mi nudi širok spektar mogućnosti zaposlenja, pa sam svakim danom sve više sigurnija da sam donijela pravu odluku.

Da li imaš vremena da se baviš i drugim aktivnostima kao i do sada?

U prvom semestru mi je bilo potrebno vrijeme da se prilagodom i na novi grad, nove ljude, profesore, pa sam se posvetila samo fakultetu, međutim, sada sam pronašla vrijeme i za folklor, ples, volontiranje, ali i takmičenja u vezi sa ekonomijom. Mislim da ne treba čekati idealno vrijeme da bi počeli da se bavite nečim što želite, jer idealno vrijeme nikada neće doći. Sve to oduzima dosta vremena, ali ako hoćete i nešto da radite, uz dobru organizaciju sve možete postići, jer ko hoće nađe način, ko neće nađe opravdanje.

Kakvi su tvoji utisci u vezi sa fakultetom i studentskim životom?

Moji utisci su veoma pozitivni. Fakultet mi se mnogo dopada, prije svega, jer postoji mnogo klubova, organizacija, aktivnosti, konferencija koje pružaju mogućnost za lično usavršavanje, ali i zbog profesora i interesantnih stvari koje se uče na fakultetu. Studentski život mi je omogućio da postanem odgovornija i samostalnija, ali da upoznam mnogo divnih ljudi, a s obzirom na to da sam tek na početku studija – osjećam da najbolje tek treba da dođe!

Aleksandra, prošle godine si dobila titulu đaka generacije. Da li je to opterećenje ili počast?

Titula đaka generacije je prestižno priznanje i velika čast, jer predstavlja krunu mog dosadašnjeg obrazovanja. Istovremeno, ova titula je obaveza da na sebi radim i da se konstantno usavršavam, jer sa sobom nosi i određenu dozu pritiska da i u budućnosti nastavim sa dobrim rezultatima. Sve ovo je zahtijevalo dosta uloženog truda i napora, ali sam imala svoj cilj, voljela sam to što radim, pa mi nije teško padalo.

Ivana Jovanović

TRUD SE UVIJEK ISPLATI

Pomalo bojažljivim koracima, već nekoliko godina oni grade put ka uspjehu. Trnovit, ali jednak pozlaćen svim nanizanim pobjedama, okićen ponosnim osmjesima i vedrim licima ovih učenika.

Mladen Delić, Aleksandar Jovanović i Milica Vučinić zapaženim rezultatima na državnom takmičenju održanom 28. februara 2016. godine na Ekonomskom fakultetu u organizaciji Ispitnog centra Crne Gore, mamilili su aplauze, koji su njihov uspjeh učinili još dragocjenijim i još vrijednijim. Poštovanje i divljenje koje je raslo iz dana u dan, nije zaobišlo ni profesora Vuksana Gaševića i profesoricu Ivanu Gordić, kojima je pripisivan dio zasluga za ovaj ogroman, ujedno i završni korak ka cilju. Mladenovo prvo mjesto, Aleksandrovo drugo, i Miličino ništa manje vrijedno, četvrto mjesto, učinili su njih velikim a nas ponosnim.

Mladen Delić – ponos škole, grada, države. Kako kaže, ljubav prema geografiji rodila se u drugom razredu osnovne škole, kada je prvi put uzeo geografski atlas u ruke i upoznao ljepote svijeta. Uz podršku profesora geografije prijavio se na državno takmičenje i nije se pokajao. Samopouzdanja mu ne fali i znao je da će ostvariti visok plasman odmah po završetku testa. Tako je i bilo. Mladen je osvojio 1. mjesto i vrijedne nagrade od strane Ispitnog centra.

"Ovo je veliki uspjeh za mene. Velika čast i privilegija. Dobio sam i poziv Ispitnog centra da učestvujem na svjetskom takmičenju u Pekingu. Mislim da ne postoji veća nagrada od te." Rekao je Mladen.

Pored Mladena, visoke pozicije zauzeli su i učenici četvrtog razreda gimnazije - **Aleksandar Jovanović**, koji je u takmičenju iz istorije osvojio drugo mjesto, kao i **Milica Vučinić** osvojivši četvrto mjesto iz engleskog jezika i književnosti.

Predsjednik Opštine Mojkovac, Dejan Medojević, 10.03.2016. godine primio je u svom kabinetu takmičare i uputio je posebne pohvale profesorima čiji je rad krunisan ovako dobrom rezultatima. Učenicima su uručene novčane nagrade kao i vrijedne knjige. Takođe, predsjednik je stupio u kontakt sa dekanom Filozofskog fakulteta u Nikšiću – prof. dr Goranom Barovićem koji je uputio poziv učenicima i profesorima da budu njihovi gosti kako bi im prezentovali ponudu Filozofskog fakulteta u Nikšiću.

AMERIKA

FLEX je program razmjene koji finansira Vlada Sjedinjenih Američkih Država u okviru kojeg učenici srednjih škola dobijaju mogućnost da provedu jednu školsku godinu u Americi.

Učenica naše škole, Mijović Maja, ostvarila je mogućnost školovanja u Arkanzasu, kao i priliku upoznavanja drugih kultura, sticanja novih vještina i usavršavanje jezika.

Pitale smo Maju da nam kaže nešto o svom dosadašnjem iskustvu: *"Imala sam tu sreću da postanem član porodice čija se interesovanja poklapaju sa mojim. Njihov hobi da mnogo putuju je jedna od stvari koja mi je pomogla da upoznam kako prirodne tako i duhovne ljepote Amerike, kao i američku kulturu koja je veoma bogata."*

Maja je za kratko vrijeme obišla mnoga mjesta, među kojima su: Njujork, Kolorado, Viskonsin, Illinois, Mizuri, Misisipi, Kanzas, Nebraska, Teksas, Tenesi, Florida, Nju Džerzi, što predstavlja uspjeh samo po sebi. Na sedmodnevnom krstarenju sa porodicom sa kojom živi u Americi putovala je van granica Sjedinjenih Američkih Država i na tom nezaboravnom putovanju upoznala ljepote Bahama, Jamajke, Kajmanskih ostrva i Meksika.

Školski sistem kod nas i u Americi se u mnogo čemu razlikuje. U Americi učenici imaju mogućnost da izaberu sedam predmeta koje žele da pohađaju. Ovo omogućava učenicima da se od početka srednje škole opredijele za nešto što vole da rade ili profesiju kojom žele da se bave. Iz tog razloga usmena provjera znanja je manje zastupljena, dok su pismene provjere češće.

Profesori su opušteniji, otvoreniji, spremni su da pomognu, ali i da saslušaju učenika. Zainteresovani su za drugačije kulture i običaje što je Maja iskoristila da održi pet prezentacija o Crnoj Gori u svojoj školi.

NEMA LOVĆEN

Maja ih je kroz prezentacije upoznala sa crnogorskim jedinstvenim prirodnim ljepotama, raznovrsnom i bogatom kulturom kao i mentalitetom koji se u mnogo čemu razlikuje od američkog.

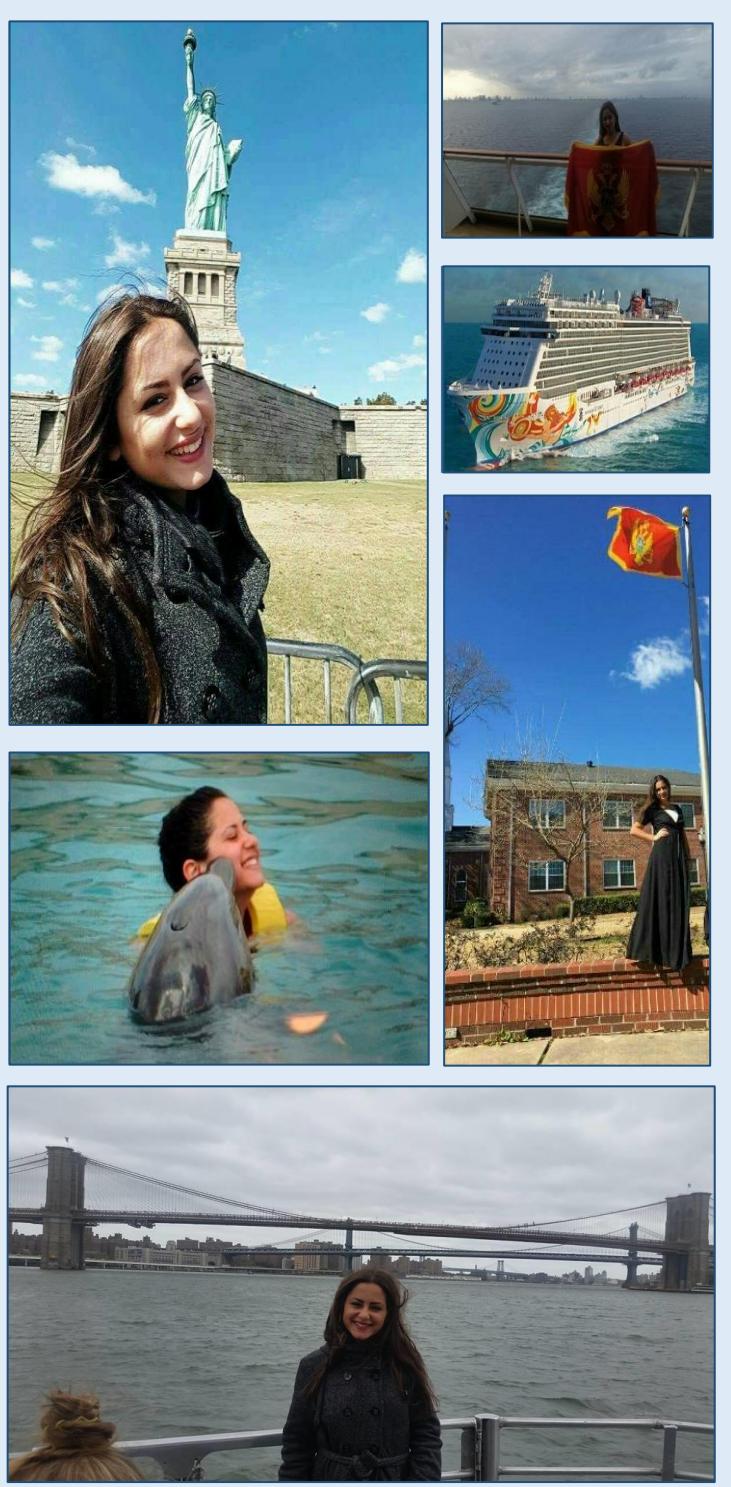
'Za vrijeme prezentacije svi prisutni su sa oduševljenjem slušali i postavljali pitanja o našoj kulturi, dok su imali privilegiju da u pozadini čuju zvuke naše karakteristične tradiocionalne muzike.'

Još jedna razlika školskih sistema jeste što američki školski sistem nudi mnogo više vannastavnih aktivnosti od našeg. Maji se ukazala prilika da učestvuje u sekciji 'Javno govorenje' i članica je udruženja budućih poslovnih lidera Amerike. Takođe, članica je školskog hora gdje je ostvarila vidne rezultate sa svojom školom plasmanom na državno takmičenje.

Odlika Amerikanaca jeste humanost pa samim tim Maja je volonter u mnogim organizacijama i na taj način doprinosi američkoj zajednici.

Iz svoga iskustva zaključila je da je svijet u stvari malo mjesto, jer svi ljudi, uprkos mnogim razlikama, imaju mnoštvo zajedničkih osobina. Maja je dokaz da pravi ambasadori ne sjede uvijek u foteljama.

Marija Blažević i Ksenija Ljujić

ZNANJE JE

1. BOJAN PEJOVIĆ

Nakon tri godine, svojih srednjoškolskih dana prisjeća se Bojan Pejović. Jedan od najistaknutijih studenata Ekonomskog fakulteta u Podgorici, najbolji među najboljima.

To predstavlja relativno kratak period u životu, međutim on je dovoljan da se slike sjećanja iz srednje škole ne mogu tačno klasifikovati po školskim godinama, a još manje po polugodištima. I pored ove manjkavosti, Bojan se živo sjeća dana provedenih u njemu dragoj ustanovi. Kako on kaže, srednja škola je izvršila jak uticaj na njegovo obrazovanje i vaspitanje, a samim tim i na razumijevanje života. Podstakla je njegovo interesovanje u različitim oblastima nauke i umjetnosti.

Nakon završene srednje škole, Bojan ispisuje nove stranice u svojoj životnoj knjizi. „Odlučio sam se da upišem ekonomski fakultet u Podgorici, zbog toga što sam na taj način mogao da obijedinim svoja interesovanja koja nijesu bila jasno podijeljena između oblasti tehničkih i društvenih nauka.“

Razlika između gimnazije i fakulteta je značajna. Individualnost i osjećaj odgovornosti za sopstvene postupke daju posebnu draž studiranju. „To što znamo je kapljica, to što ne znamo je more.“ Svi težimo prema „moru“. Bojan je otkrio, a i dalje otkriva novi svijet nauke, teorija, sistema i naučnika za koje do dolaska na fakultet nikada nije čuo, a sada su njegova svakodnevna preokupacija. Uspjesi i rezultati svakako zahtijevaju ulaganje određene količine rada i napora.

To njemu ne predstavlja teret, on to shvata kao ljestvicu koja će mu omogućiti da na bolji i kvalitetniji način shvati oblast koju studira. „Glava bez pamćenja i znanja je isto što i tvrđava bez vojske.“ Koliko je Bojan uspješan svjedoči činjenica da spada u 2% svjetske populacije po koeficijentu inteligencije.

Pored brojnih predavanja i ispita, on često posjećuje konferencije o ekonomskim pitanjima, kao i javne rasprave i „građanske časove“. Član je više studentskih i nevladinih organizacija.

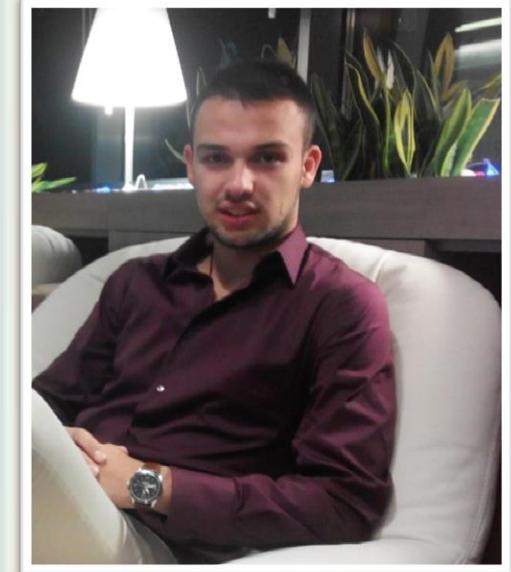

MOĆ!

2. MILAN KRGOMIĆ

Milan je jedan od najboljih studenata Građevinskog fakulteta u Podgorici na grapi menažment u građevinarstvu, koji istovremeno radi i studira. U startu je imao malo slobodnog vremena, a kada je shvatio kako stvari na fakultetu funkcionišu, onda je pronašao vremena i za druženje, i za aktivnosti mimo fakulteta. Fakultet mu je donio drugačije radne navike i organizaciju dana. Promijenio je sredinu i ljude.

On nije pristalica žaljenja za srednjoškolskim danima i kako on kaže: "Svaki period života ima svoje lijepe strane". Takođe nam poručuje da treba maksimalno iskoristiti vrijeme provedeno na predavanjima i vježbama, kako bi se manje vremena provodilo u samostalnom radu nakon fakulteta. Smatra da je ključ uspjeha, koji je on postigao, u dobroj organizaciji i želji za uspjehom i usavršavanjem u izabranoj profesiji.

3. JELENA GRUJIĆ

Znanje i upornost oduvijek su krasili đake naše škole. Jedna od njih svakako je i Jelena Grujić koja je još tokom svojih srednjoškolskih dana nizala uspjehe na mnogim takmičenjima, a na kraju školovanja, kao krunu za sve postignute uspjehe ponijela i laskavu titulu đaka generacije.

Ona je i na fakultetu nastavila sa sjajnim rezultatima i tako na najbolji mogući način, predstavila našu školu i grad. Završivši prvu godinu Medicinskog fakulteta sa prosjekom 10,00, još jednom je dokazala da se sa mnogo truda i odricanja mogu postići ovako izvanredni rezultati.

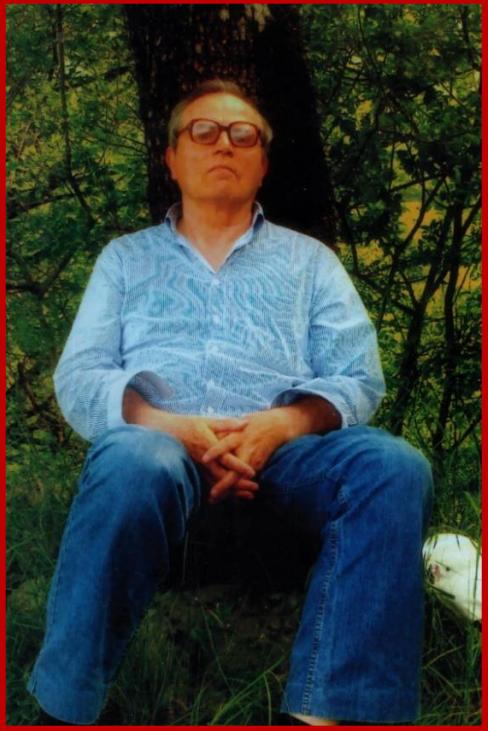
„Kada nešto jako volite i želite, zacrtate sebi cilj sve obaveze i odricanja ne padaju teško. Uz dobru organizaciju i svakodnevno planiranje obaveza, moguće je uspostaviti ravnotežu između fakultetskih obaveza i svih ostalih sfera života. Gledam da u svakom danu izdvojam dio vremena za druženje i pored knjige ispunim ga nečim što kasnije može biti draga uspomena na strudentske dane“ kaže Jelena.

Redakcija našeg časopisa im želi puno uspjeha u daljem radu.

1. Aleksandar Jovanović
2. Milutin Jovanović
3. Neda Jovanović

Borislav

Kao što je poznato, životni putevi se ne biraju, ali se usmjeravaju. Mala mjesta su velika mjesta, velika mjesta su mala mjesta. Sve zavisi od sopstvene ličnosti. Tako je i Borislav Jovanović u Mojkovac došao iz sela Graca kod Danilovgrada sasvim slučajno, a ostao stalno. Čežnja za svojim zavičajem je stalna, ali kako kaže, za to postoji literatura. Koliko je Borislav Jovanović značajan za naš grad govore njegova djela.

Vi ste jedan od profesora začetnika gimnazijalskog školstva u Mojkovcu?

Da. U Mojkovac sam došao prije četrdeset tri godine. To se poklopilo sa početkom rada Gimnazije u Mojkovcu. Radio sam sedam godina kao profesor srpskohrvatskog jezika i književnosti. Imao sam veliko zadovoljstvo da budem

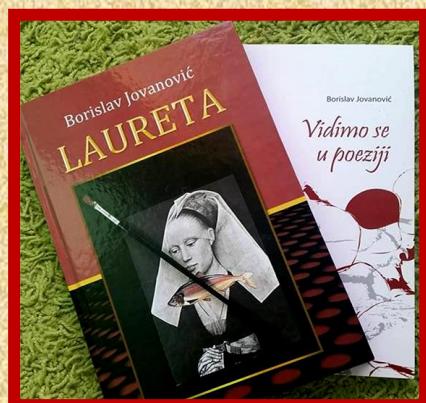
razredni starješina svih, prvih, sedam generacija. Osnivanje gimnazije ovde je jedan od najznačajnijih datuma u hronici ovog grada. Sjećam se sjajne ekipe starih, dobrih, profesora, dragih kolega, od kojih, na žalost, mnogi nijesu živi: Radoš Vojinović, Mate Ikervari, Vuk Minić, Milovan Pavićević, Budo Pejović, Dušan Sošić, Radovan Rakočević. I, moj svakodnevni, sagovornik, Milija Vlaović, kao i direktor Božidar Šekularac.

Borislavljevo najveće priznanje jeste što su neki njegovi učenici upisali književnost zahvaljujući njemu. Za vrijeme rada u školi važio je za strogog profesora. Kao što i sam kaže, uvijek je tražio da se puno čita. Danas su mu svi ti učenici zahvalni - kako oni najbolji, tako i oni slabiji. Tek kada su otišli u život viđeli su koliko ih je književnost opismenila, obogatila, u najširem značenju te riječi. Iako nijesu upisali književnost, već su pravnici, ljekari, ekonomisti, kažu da i dalje čitaju.

Poslije profesorske njegova profesionalna djelatnost je postalo novinarstvo. Bio je novinar i urednik u dnevnom listu "Pobjeda". Istiće da je to za njega jedno lijepo iskustvo. Bavio se kulturnim temama i kao dopisnik iz Mojkovca je ostavio, dokumentovao cijelu jednu Mojkovačku hroniku, i to u periodu koji se danas zove "Zlatno doba Mojkovca". O današnjem novinarstvu nema visoko mišljenje.

Na čelu ste Ogranka Matica crnogorska u Mojkovcu. Koje su aktivnosti realizovane i koje su u planu?

Matica crnogorska je državna institucija koja brine o očuvanju nacionalne i kulturne baštine Crne Gore. Njen Ogranak u Mojkovcu osnovan je prije šest godina i postao je jedan od subjekata kulturnog života ove sredine. Ona je višenacionalna. Raznim oblicima djelovanja posjetili smo na najznačajnije mojkovačke stvaraoce i na istorijsku prošlost ovog kraja. Dakle, uspješan i utemeljen rad Matice u Mojkovcu sa željom da što više mlađih ljudi bude dio njenog članstva koje sada broji oko 100 članova. Ovogodišnji program Ogranka posvećen je desetogodišnjici obnove crnogorske države.

Jovanović

Na Vašu inicijativu osnovan je pri Ogranku Matice Književni klub "Grlica". Šta to znači za našu sredinu?

Trebalo bi da znači mnogo, i značće, sve više i više. "Grlica" bi, zapravo, trebalo da bude jezgro književnog života Mojkovca, da se mladim piscima kojih ima sve više, da prilika da se afirmišu i da se nastavi bogata književna tradicija mojkovačkog kraja – Milovan Đilas, Božo Bulatović, Vojislav Minić, Vuk Minić, Dragiša Madžgalj, Rodoljub Čorić, Nataša Žurić, Dejan Vuković i drugi pisci starije i najmlađe generacije. Počasni članovi Kluba su neki od najuglednijih crnogorskih pisaca. Bavimo se, skromnom, ali dragocjenom izdavačkom djelatnošću. Uskoro će izaći prvi zbornik radova članova Kluba kojih je dvadesetak. Poziv za nove članove je uvijek otvoren!

Mojkovac je prepoznatljiv, ne samo u crnogorskoj književnosti, po svojim velikim literarnim stvaraocima. Dragocjen nam je Vaš savjet za mlade koji se bave literaturom.

Suštinska priroda literature je takva da je nemoguće davati recepte za njeno nastajanje. Moja osnovna preporuka je da mladi pisi treba, prije svega, mnogo da čitaju i da poštuju lektiru, ali da uvijek pođu od svog ličnog doživljaja svijeta, da svoj svijet, svoju intimu, prenesu na papir onako kako je to u njihovoј duši. Jer, potreba za pisanjem je sudbinska potreba. I treba biti koliko god se to može. A, može! Najvažnije je oslobođiti se lekcijaškog načina pisanja.

Borislav je dobitnik nagrade koja nosi ime zavičajnog i velikog pisca, Boža Bulatovića. Međutim, njegova najveća nagrada je pisati iz sopstvenog zadovoljstva. Čovjeka ne formira nagrada, već rad.

Gdje pronalazite inspiraciju u sivilu današnjice?

Autor je sam sebi najveća inspiracija nezavisno u kom i kakovom vremenu živi. Sudbinske, egzistencijalne, vremenske odrednice su iste, uvijek. Univerzalne teme su prave i vječite teme cjelokupne svjetske literature.

Poznato nam je da posjedujete jednu od najdivnijih privatnih biblioteka u našem gradu. Šta za Vas znači knjiga?

Danas mi se čini da ja nijesam u životu ništa drugo radio osim što sam čitao i čitao. I, naravno, pisao. Biblioteka i knjiga su moje spasiteljice, odnosno, odbrana od ove provincializovane civilizacije i od njene pohlepe za skorojevičkim kindurenjem. Od ljudske površnosti, od kulta biznisa i licemjerja.

"Umjetnost niti hrani niti brani." Ivo Andrić

Da li se može živjeti od književnosti, ili se za književnost živi?

Od književnosti se može živjeti samo u duhovnom, artističkom, smislu! Ona je naš monolog i dijalog sa metafizičkim tajanstvom života. Za mene, književnost je moja velika okućnica, moj pokušaj univerzalnog, poetsko – filozofskog osvrta, na svoju pojavu na ovome svijetu. Ona je veliki privid našeg utočišta, ali i vječita iluzija. Niti se može s njom, niti bez nje. U njoj vidim sopstvenog Feniksa.

Ksenija Ljujić i Marija Blažević

STO GODINA

Prošlo je sto godina, a na trenutak kao da sam sa njima. Svi zvuci koje je odavao počasni orkestar, učinili su događaj veličanstvenim. Stogodišnjica Mojkovačke bitke u ovom gradiću na obali Tare, obilježena je nizom svečanosti kojima su prisustvovali, ne samo stanovnici ovoga grada, već i mnogi zvaničnici Crne Gore.

Sve je otpočelo počasnim maršom, u zoru šestog januara, kada je okupljena velika četa i starih i mlađih, ali jednako ponosnih na herojske podvige svojih đedova i prađedova. Odlučnjim koracima gazili su staze kuda je prije tačno 100 godina prolivena krv za otadžbinu. Za sve nas. Bojnom njivom se orila pjesma, a vjetar je davao ritam kao da je ponovo ispisivao istoriju, ali u starim koricama.

Uslijedila je počasna paljba na Starom mostu, a topovi su gromovitim zvucima odavali utisak, kao da smo baš tu, u ratu. Jeza se uvlačila u kosti, govoreći da samo najhrabriji mogu biti baš tu. I bili su, za našu slobodu, za nas.

Vrhunac je bio sedmog januara, kada je u Domu kulture održana svečana akademija. Prostorija je odisala ponosom, a svi prisutni su pomno pratili predstavu. Glumci iz Crnogorskog narodnog pozorišta su svemu dali poseban pečat, govoreći o bici na najslikovitiji način.

Polaganje vijenaca borcima Mojkovačke bitke obavljen je sedmog januara. Čast polaganja vijenaca pripala je predsjedniku države Filipu Vučanoviću, uz pratinju vojnog orkestra i vojske Crne Gore. U vazduhu se osjećalo poštovanje i sva zahvalnost koju su borci zaslужili svojim podvizima i smjelošću koja će zauvijek ostati zapisana u zidinama ovoga grada. Predsjednik je nešto kasnije položio vijenac kod spomenika Janka Vukotića, čije ime će zauvijek pamtitи istorija ovoga grada.

KASNije

Na Trgu Ljubomira Bakoča zabilstalo je oružje Vojske Crne Gore, koje su vojnici sa ponosom pokazivali prolaznicima, govoreći koliko je našim precima bilo teško, dok su za nas prolivali krv i znoj po obroncima ovog grada.

Na samom kraju održana je svečana akademija čiji su počasni gosti bili vladika Joanikije, akademik Matija Bećković, koji je svojim dubokoumnim mislima uveličao podvige naših boraca, a svojom mudrošću zadobio još veće poštovanje. "Hristos i Mojkovac su rođeni na Božić i zato nema Božića bez Mojkovca i Mojkovca bez Božića." – bile su to završne riječi ovog slavnog pjesnika.

U ovogodišnjem jubilarnom obilježavanju stogodišnjice Mojkovačke bitke učestvovala je i naša škola. Ovaj događaj obilježilo je takmičenje za najbolji literarni rad na temu "Mojkovačka bitka - sto godina kasnije".

Maša Vujičić, učenica drugog razreda, okušala je svoje literarne sposobnosti i zauzela prvo mjesto. Uz malo originalnosti i mašte ostavila je veliki utisak na žiri, u sastavu profesora D. Zejaka, Z. Minića, D. Vukovića, R. Jovanovića i V. Gaševića. Drugo mjesto pripalo je Milićević Aleksandri, treće Anji Sošić. Uz mnogo pohvala i pruženih ruku, dobitnice prva tri mjesta nagrađene su i novčanim nagradama od strane Opštine. U nastavku pročitajte isječak iz Mašinog rada:

"... I zato, zbog onih koji prije tačno jednog vijeka prehrabi bjehu i misleći na njih uspravno stanem, zbog onih što pogled im ukočen osta put Krfa, zbog onih što snijeg istopiše na grudima svojim, protestujem. Zbog onih što dodoše posle, što dolaze, zbog mene, zbog tebe, zbog njega i zbog nas i budućih njih, glasno i jasno stojim i vrištim. Ćutim da rane ne povrijedim, Taru još više ne naljutim, Bojnu njivu na prošlost ne podsjetim, vjetar s' Bjelasice i Sinjajevine ne pokrenem, Janku vječni mir ne poremetim. Vrištim da me svi čuju i razumiju, da me poslušaju, da se urazume, da nikad više, ama nikad više ne zapuca, ne zagrmi, ne zaboli, ne zajeca, ne zaplamti nebo nad Mojkovcem i Crnom Gorom. I zato: U pamet se braćo Crnogorci."

Svijetle noći,

Kada se sunce lagano spušti na zapadnom horizontu i dan se približi svom kraju, moj grad ne prekrije tama, već se ozari svjetlošću novog grada.

Prije samo godinu dana simbol centra grada bila je zelena boja,drvored razlistalih lipa, nježno njihanje kestenova, gospodarenje stogodišnjih bukava dok je danas to zamijenio sivi asfalt, višespratnice i ogoljele strane bez svojih ukrasa. Iz jednoličnog reda starih dvospratnica izdvaja se nova zgrada Opštine. Nakon mnogo godina provedenih u istoj kao i ostalim dvospratnicama, male kancelarije, oronuli zidovi, naši opštinari su kao i naš grad napokon zaslužili zgradu koja je postala novi simbol centra grada.

S' jednog kraja niče i raste, a sa drugog vene i propada. (I. Andrić)

Kao što sve velike investicije zahtijevaju žrtvu, tako je i u našem gradu kao i u mnogim drugim, najveću žrtvu podnijela priroda. U susret modernoj građevini starim krošnjama ne dozvoliše da tiho trepere i bacaju sjenu na novo obilježje grada, već ih ukloniše u jednoj noći kao da tu nisu carovale vjekovima i napraviše pustoš u želji da stvore sliku modernog grada. A sada su neprijatelji prirode tihi i mirni, konačno spremni da betonom naprave svoj hlad!

tamni dani

Uprkos tome, svako veče u našem gradu odišu posebnim sjajem, fenjeri koji sebično sjaje gusto zbijeni jedan do drugog, bacaju jaku svjetlost na 'mali grad'. Takve su i novogodišnje noći kada u grad načine od svjetlosti sjaj, od mraka dan. Još uvijek su večeri ispunjene žamorom mladih, dok su dani postali sasvim nešto drugo, pusti i tihi, gdje nema više ni drveta da svojim šumom prikrije tišinu.

Dan za danom tama, toliko mračna da se ništa ne vidi, noć po noć svjetlost, toliko svjetla da se ništa ne vidi.

Kao što u prirodi sve ide svojim tokom, jedno stablo zamijeniće drugo, tako i u našem gradu zamjenjuju dotrajale građevine novim, ljepšim, modernijim. Postaje veći, bolji i spreman da se priključi u kolovoz modernih gradova.

Na pola puta od svjetlosti do mraka to je mjesto gdje se naš grad nalazi.

Nevena Ljubić i Ivana Čorić

AKO SMO NEZAPOSLENI NE SMIJEMO BITI BESPOSLENI

Ako smo nezaposleni ne smijemo biti besposleni, a odličan primjer za to su nam aktivnosti neformalne grupe "Mojkovačka omladina"

Osvajaju poštovanja ljudi, naklonosti djece, trude se da naš grad učine boljim. Svi članovi grupe su bivši učenici naše škole. Na Badnje veče, „Mojkovačka omladina“ svesrdno je obilježila stogodišnjicu Mojkovačke bitke i time odala počast učesnicima bitke, koja je simbol bratske ljubavi dvije države. Priređen je performans na platou bivšeg Jalovišta, transparent dug 50 metara na kojem je pisalo „Oni su pali da bi Srbija i Crna Gora živjele“, osvijetljen bakljama, kako bi bio uočljiv i ostavio veći utisak na posmatrača.

Naredno jutro, na Božić, odmah nakon liturgije, ista ova grupa organizovala je počasni marš na mjesto bojišta, odnosno do Bojne njive. Na tome se, naravno, nijesu zaustavili, nastavili su sa svojim afirmativnim radom. U februaru ove godine, napravili su novo umjetničko djelo. Ovog puta u pitanju je bio mural Milana Mladenovića, frontmena beogradske grupe EKV (Ekatarina Velika).

Takođe, prošle godine „Mojkovačka omladina“ oslikala je mural patrijarhu Pavlu, te obnovila jedan sivi i oronuo zid. Takođe, pokrenuta je akcija prikupljanja priloga za izgradnju hrama Svetog Apostola Tome u Podbišču, kao i crkve Presvete Bogorodice u Prošćenskim Žarima. Članovi grupe žele da dani koji dolaze ujedine ljudi u Mojkovcu, kada je u pitanju prosperitet našeg grada. Akcija je ključ svakog uspjeha, a ono što je takođe potrebno za uspjeh jesu i ignorisanje i samopouzdanje.

Neformalna grupa „Mojkovačka omladina“ na jedan iskren i originalan način radi najbolje što može sa onim što ima i voli ono što radi. Momci iz ove grupe su aktivni, ne sjede i ne čekaju da im se stvari dogode.

Na kraju, citiraču Dejla Karnegija koji kaže: „Vatreni entuzijazam, potpomognut konjskom upornošću jeste kvalitet koji najčešće znači uspjeh“.

Katarina Kosović

Njegujmo različitosti

Da život postaje okrutan i nepravedan baš onda kad se najmanje nadamo, najbolje znaju roditelji čija djeca imaju neku od poteškota u razvoju. Jako je teško uz takvo dijete koje zahtijeva svu ljubav i pažnju ovog

svijeta , ispuniti svoje radne obaveze a i posvetiti se sebi. Tada dan postaje mnogo duži od standardnih 24h i svakako se ne završava kada kazaljka na zidnom časovniku počne otkucavati sitne sate. U takvim slučajevima pored roditeljske ljubavi koja je bezgranična neophodna je i stručna pomoć. U tu svrhu i u svrhu olakšanja problema sa kojima se susreću ovi roditelji, u Martu 2015. naš grad je postao bogatiji za ustanovu čija je prioritetna djelatnost upravo usmjerena ka djeci sa poteškoćama i smetnjama u razvoju. Danas usluge dnevnog centra koriste svega 3 osobe iako su kapaciteti mnogo veći. Sigurno je da ima još djece koja bi imala

pravo na korišćenje usluga centra , ali naš mentalitet je takav da još postoje oni roditelji koji svoju djecu sa smetnjama ili poteškoćama u razvoju, kriju daleko od očiju svih nas. Ova pojava naročito je izražena u seoskim područjima gdje je onaj tradicionalni način razmišljanja još uvijek zastupljen. U radu sa djecom uključena su i stručna lica a sve u cilju poboljšanja njihovih psihofizičkih sposobnosti.

RITAM DANA

Po dolasku u DC dočekuje ih njegovateljica koja u razgovoru sa roditeljima saznaće da li je bilo nekih promjena u ponašanju djeteta i obavi vizuelni pregled. Ukoliko konstatiše istu evidentira u Knjizi dnevnih događaja uz obrazloženje roditelja. Zatim korisnici sa njegovateljicom rade na vještini samopomoći (obuvanje, ishrana, održavanje lične higijene itd).

Zatim se organizuje individualni ili grupni rad sa stručnim timom koji je usmjeren na unapređenje kognitivnih i socijalno-emotivnih vještina.

NIJESMO ZABORAVILI BITI LJUDI

Važno je istaći da građani naše opštine u velikoj mjeri posvećuju pažnju djeci i to u vidu donacija i posjeta. Učenici naše škole samoinicijativno su prikupili određena novčana sredstva i za vrijeme novogodišnjih praznika posjetili korisnike Dnevnog centra. Kako smo saznali iz razgovora sa predsjednicom Đačkog parlamenta prvo su kontaktirali direktoricu i saznali šta im je trenutno najpotrebnije. Naravno to su bili plastelin, bojice i razni drugi pribor koji svakodnevno koriste u realizaciji raznih radionica. Za vrijeme posjete, imali su priliku da obiđu sve prostorije u kojima se odvijaju dnevne aktivnosti, ali i prisustvuju jednoj od njih.

Neda Jovanović i Aleksandra Bošković

13

14

15

16

13

14

15

16

Lajanje na zvijezde

Nezaobilazan dio svakog školovanja, svojevrsna nagrada za trud i rad u toku srednje škole, **Njeno Veličanstvo – Maturska Ekskurzija.**

„Putovanja vas prvo ostave bez riječi, a onda vas pretvore u pripovjedača.“ Pa ću tako ja, vrlo rado pričati o onome što je upečatljive sedmice oktobra 2015. godine ostavilo bez teksta, kako mene, tako i veći dio moje generacije.

Pred osvit zore zaputili smo se iz Mojkovca na jedno od najljepših, kako nam svi govore, a u šta smo se i mi lično uvjerili, putavanja u našim životima. Tu da se brinu da put protekne kako treba bili su profesori naše škole: Ivana Gordić, Zoran Minić, Radoš Žarković, Milenka Rabrenović i Vesna Brajković.

Na putu za Banja Luku smo napravili predah u Mostaru. Simboli grada smještenog na obalama rijeke Neretve su mostovi, od kojih je najpoznatiji Stari most koji smo posjetili. Šetajući kaldrmisanim ulicama Mostara na svakom koraku smo mogli osjetiti duh i kulturu Bosne i Hercegovine.

Nastavili smo put do Banja Luke gdje smo prenoćili u hotelu "Palas" i već tu zabilježili prve uspomene na ekskurziju, nespavanja i druženja do zore. Pošli smo i za Beč – austrijsku prijestonici. Posjetili smo dvorac Hofburg, Katedralu Svetog Stefana, večerali u poznatom restoranu Wienerwald gdje smo probali originalnu bečku šniclu. Na najbolji način osjetili smo duh Beča. Nekako pod utiskom monumentalnih građevina, naše noge kao da su nas povele u jedan drugi vijek, vrijeme nam čarobno lebdi pred očima, pa kao da nam je bilo teško sjetiti se da u stvari pripadamo XXI vijeku. Sjutradan smo prije polaska za Prag posjetili i zabavni park Prater gdje su mnogo pokazali neustrašivost koristeći se atrakcijama Pratera koje zagarantovano podižu adrenalin. Vozili smo se rollerkosterima, ulazili u kuću strave, a oni najhrabriji među nama vozili su se Crnom Mambom.

Stigli smo u Prag, u "Top" hotel, koji je zaista kao što mu ime kaže. Malo smo odahnuli od puta i neumorni pošli u diskoteku. Neki od nas odlučili su da preskoče žurku i posluže se sadržajima koje nudi hotel, a hotel poput "Top-a" ima šta i da ponudi.

Četvrtog dana naše pustolovine obilazili smo Zlatni Prag. Vrijeme nam, doduše, nije išlo na ruku, ali smo mi odlučni da nam kiša ne pokvari doživljaj, uzeli kišobrane u ruke i krenuli u obilazak Praga koji nam je priuštio mogućnost putovanja u prošlost, u dane srednjeg vijeka.

13

14

15

16

13

14

15

16

13

14

15

16

13

14

15

16

drugi dio

Počeli smo od gradske četvrti Hrdčani i Praškog dvorca koji je ušao u Ginisovu knjigu rekorda kao najveći zamak na svijetu. Obišli smo i zadivljujuću katedralu Svetog Vita. Znamenitost Praga koja je na sve nas ostavila najveći utisak je svakako velelepni Karlov most. Most je dug 516 metara, a krasiti ga 30 statua od kojih je većina u baroknom stilu. Šetajući mostom preko rijeke Vltave iskoristili smo priliku da na mostu dodirnemo statuu Svetog Jana Nepomuka, za koju se vjeruje da donosi sreću. Legenda kaže da ako protrljate bronzanu ploču lijevom rukom, želja će vam se ostvariti, a vjeruje se da će se opet vratiti u Prag. Nadajmo se tome!

Oduševljeni kulturom Praga nastavili smo putovanje ka sljedećoj destinaciji – Salcburgu. Ograničeni vremenom odlučili smo da ga iskoristimo na najbolji mogući način. Prešli smo Most ljubavi i nastavili ka Mirabel palati i vrtu. U šetnji gradom prošli smo pored Mocartove kuće. Ulica Getreidegasse, sa prosto zadivljujućim reklamama prodavnica i butika, na jedan stari način oživljava sve novo u trgovini, pa je i ostavila jedan od najljepših utisaka na sve nas.

Iz Salcburga smo se uputili ka Sloveniji, tačnije Kranjskoj gori koja je poznata kao veliki turistički ski centar. Opijkeni čistim planinskim vazduhom uživali smo i u ukusnoj hrani koju nudi hotel "Kompas", što je potvrđio i profesor Radoš. Sitog stomaka posjedali smo u autobus i uputili se ka Bledu. Toplo oktobarsko sunce je našu šetnju oko čarobnog Bledskog jezera upotpunilo. U povratku kući svratili smo do Ljubljane, čiji smo centar obišli. Na Prešeranovom trgu, koji se nalazi na samom centru Ljubljane, nalaze se tri mosta koji su poznatiji kao Tromostovlje. Ispred spomenika slovenačkog pjesnika Franca Prešerna, uz obaveznu fotografiju, završili smo putovanje sa vodičem. Nakon što smo prespavali noć u autobusu stigli smo u kišovito Trebinje gdje smo posjetili manastir Hercegovačku Gračanicu. Pomalo pokisli nestrpljivo smo čekali povratak kući.

I onda eto kad smo došli, kao da smo se vratile u neku drugu dimenziju, običnu, svakodnevnu, a opet nama svojstvenu. Samo, osim poklona punih kofera, mi smo sa ovog puta donijeli i pregršt nevidljivog, a opet krucijalnog materijala za život – uspomene i doživljaje.

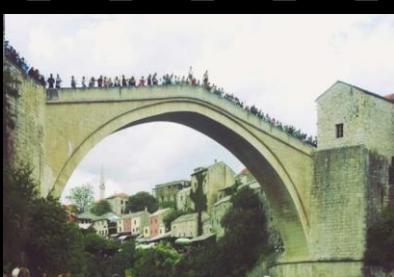
Ivana Čuljković

13

14

15

16

13

14

15

16

“Iskra u nama”

I nakon toliko godina, koje su prošle od osnivanja debatnog kluba u našoj školi, debata još uvijek ima svoje mjesto u JUSMŠ „Vuksan Đukić“. O tome svjedoči i to, da je u okviru projekta Zorane Dulović, kao predstavnika Flex-a, programa za razmjenu studenata, održana debata u holu škole. Naziv debate bio je „Misao daje smisao“.

Sukob dva tima pratili su, kako direktor, profesori, tako i učenici ove škole. Tema debate je bila „Prava Roma su diskriminisana“, a format debatovanja Karl Popper. Veliki napor, želja za učenjem i zainteresovanost učenika za debatu, odvode ih do državnog takmičenja, čiji su organizatori Centar „Logos“ u saradnji sa Medresom „Mehmet Fatih“. Trodnevno takmičenje je održano u Podgorici, gdje naš debatni tim „Iskra“ u sastavu **Nevena Ljujić, Milica Nedović i Anđela Medojević**, na čelu sa mentorom **Jugoslavom Rabrenovićem**, ostvaruje zapažane rezultate i dobija pozitivne kritike. Uloženi rad i trud su nagrađeni sa dvije pobjede i zauzetim sedmim mjestom.

Poučeni dobrim iskustvom, sa puno elana i volje nastavljamo sa usvajanjem znanja kroz teorijski dio nastavnog predmeta Debata, ali i praktičnu primjenu kroz organizovanje debate i odazivanje svakom budućem pozivu za debatovanje. Naš moto je “Iskra u nama”.

Anđela Medojević i Milica Nedović

OD SINOPSISA DO VELIKOG PLATNA

Kao što smo i u prošlogodišnjem broju našeg časopisa napomenuli, JUSMŠ „Vuksan Đukić“ je u saradnji sa nevladinom organizacijom TNT iz Podgorice organizovala četvoromjesečnu školu filma u Mojkovcu. Na samom početku, važno je naglasiti da je „SUPER 8“ prva škola ovakvog karaktera na prostoru Crne Gore.

Jedan od osnovnih ciljeva ove škole je bio da zainteresovanim srednjoškolcima približi film kao sedmu umjetnost, pomogne im u razvoju stvaralačkih potencijala i upute ih u oblast filmske produkcije. Pored teorijskog dijela, polaznici su imali priliku i da se upoznaju sa kompletnom opremom koja se koristi prilikom snimanja filmova. Naravno, sve ovo ne bi bilo moguće bez stručne pomoći koordinatora ovog programa, a to su Pavić Radović i Dragan Lučić. Profesionalnost predavača, ali i opuštena atmosfera na radionicama, učinili su da članovi sa velikim nestrpljenjem očekuju novo okupljanje.

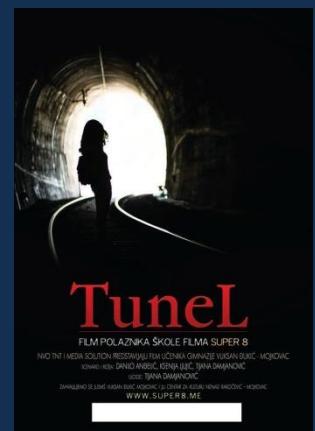
Nakon četvoromjesečnog druženja, ali i napornog rada, učenici su, kao rezultat stečenog znanja i iskustva, ostvarili cilj ove radionice. Kao finalni proizvod nastala su 3 kratkometražna filma (u trajanju od 3 do 6 minuta), koji sa sobom nose poučnu priču, ukazuju na društvene probleme današnjice, ali imaju i umjetnički karakter. Treba naglasiti da su, pored sinopsisa, snimanje filmova i montaža takođe djelo polaznika (uz stručnu pomoć i sugestije koordinatora).

I na kraju, ono čemu su se svi nadali i sa nestrpljenjem očekivali - zvanična premijera sa unaprijed određenim datumom - 25. 09. 2015. godine. U prepunoj sali Centra za kulturu „Nenad Rakočević“ kao uvodni dio festivala Mojkovačka filmska jesen, tri kratkometražna filma javnosti su premijerno prikazana na velikom platnu. Kako to i doliči, polaznici škole su imali priliku da iz prvog reda zajedno sa publikom pogledaju rezultate svog višemjesečnog truda. Ova lijepa priča završena je svečanom dodjelom sertifikata o uspješno završenoj školi filma „SUPER 8“, koja će, po reakcijama učenika, dugo biti upamćena po lijepom druženju i kvalitetnom radu.

Luka Medojević

Nazivi filmova, scenario i režija:

TUNEL

Scenario i režija: Danilo Andelić, Ksenija Ljujić i Tijana Damjanović

IZMEĐU KRAJNOSTI

Scenario i režija: Valentina Stanić, Aleksandra Bošković, Jovana Vujičić, Marija Blažević i Vanja Vlaović

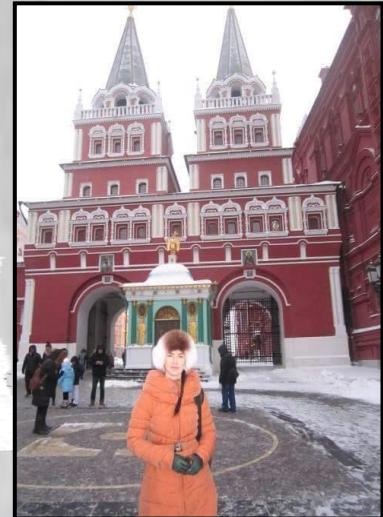
MREŽA

Scenario i režija: Luka Medojević, Nikola Simić i Biljana Rakočević

Na krilima riječi

Aleksandra Milićević, učenica četvrtog razreda JUSMŠ „Vuksan Đukić“ je osvojila nagradu za literarni rad „Zašto volim Rusiju?“ Ovaj konkurs je raspisala internet stranica „Mladi-info“.

*„Tamo u daljini, na raskršcu bijelog horizonta i beskonačnosti, tamo gdje se čuje
oštri huk vjetrova i snažnog smeta zvuk, tamo gdje provejava srebrnasti prah, u
dolini vječitog leda i snijega nad kojom se uzdiže svilenkasta koprena, tamo je i
sjedinjena sa zanosnom bjelinom u dostojanstvu rasla i uzdizala se plava krv, kao
što su se uzdizali i gigantski glečeri nad njom, tamo je i Bog stvorio plemića
domovinu, silnu carevinu, carsku zemlju Rusiju.“*

Diveći se zemlji koja je tvorac mnogih ideoloških i književnih pravaca, dobila je inspiraciju da sa svoje tačke gledišta opiše istorijska, kulturna i društvena zbivanja u Rusiji. Prvo mjesto je prevazišlo sva njena očekivanja, omogućilo joj je petodnevno putovanje za Moskvu, uz pratnju staratelja ili člana porodice, kao i novčanu nagradu u iznosu od 100 eura. Dobitnici su kasnije bili pozvani na dodjelu nagrada u ruskoj Ambasadi u Podgorici. Organizatori putovanja su obezbijedili karte za neke od najvećih znamenitosti u Moskvi kao i ulaz u neke muzeje, u koje obični turisti ne bi mogli ući. Mjesta koja je posjetila su Crveni trg, Kremlj, Lavljia kapija, muzej kosmonautike Jurija-Gagarina, Sexton sjedište, kao i mnoga druga poznata mjesta.

„Potrudili su se da nam kroz obilazak prikažu pravi duh i atmosferu ruskog naroda, vodeći nas u njihove tržne centre i razne tradicionalne restorane, u čemu su u potpunosti uspjeli i podstakli me da volim Rusiju na jedan sasvim nov način“, rekla je Aleksandra.

Sara Medojević I Milica Jovanović

UČENIČKI PARLAMENT – NAŠA MALA SKUPŠTINA

Učenički parlament, tamo gdje se i naš glas čuje daleko, i ove godine opravdava svrhu svoga postojanja. Prava „mala skupština“ u kojoj se na demokratski način mogu ostvariti svoje ideje, mašta preliti u stvarnost, zaštititi đačka prava, ali i poštovati đačke obaveze. Kao „mali poslanici“ i predstavnici svakog odjeljenja, pokušavamo školu učiniti interesantnijom i prikazati je u najboljem svjetlu. Kroz naše aktivnosti podstičemo međusobno uvažavanje učenika sa jedne strane, a sa druge strane nastavnika i uprave škole.

Parlament nam omogućava i razvijanje demokratske kulture, poboljšanje komunikacije i donošenje odluka prihvatljivih za sve strane. U našoj školi Parlament nema dugu tradiciju, ali dosadašnjim uspjesima smo skrenuli pažnju na sebe. Preteča našeg Parlamenta je Zajednica učenika koja je bila aktivna sve do 2009. godine kada je zvanično nastao Parlament koji je počeo nizati svoje uspjehe. Statutom i članstvom u Uniji srednjoškolaca za naš Parlament se čulo i van naše škole.

I ove godine koordinator Učeničkog parlamenta je profesorica engleskog jezika Marija Mitrović, a ulogu predsjednika ima Radmila Jokić i potpredsjednika Marija Blažević. Prateći plan rada Parlamenta, i ovu godinu su obilježile razne aktivnosti. Parlamentarci su posjetili Učenički parlament škole JU gimnaziju „Miloje Dobrašinović“ u Bijelom Polju i pored lijepog druženja saznali nešto novo o vođenju učeničkog parlamenta. Kao članovi Unije srednjoškolaca učestvovali smo i u obilježavanju Dana srednjoškolaca. Osim toga đački parlament je učestvovao u mnogim humanitarnim i radnim akcijama.

BUDIMO HUMANI

- ❖ *Učenički parlament je učestvovao u doniranju novca za poklone djeci i omladini sa smetnjama u razvoju*
- ❖ *Parlamentarci su učestvovali u organizaciji prikupljanja novčanih sredstava za djecu bez roditeljskog staranja u Bijeloj...*

Maša Vujičić

NOVI TEREN - NOVE POBJEDE

Svakodnevna fizička aktivnost je od velikog značaja za zdravlje svakog pojedinca. Uprkos sve češćem promovisanju sporta, savremeni stilovi života baš i ne ostavljaju puno vremena za tako nešto. Bilo da se radi o profesionalnom pozivu ili svakodnevnoj rekreaciji, sport predstavlja jedan od ključnih faktora za održanje kako fizičkog, tako i psihičkog zdravlja.

Kako sva ta priča o značaju sporta ne bi ostala samo na papiru, naš grad je prešao sa riječi na djela. U proteklih par godina naš grad je u velikoj mjeri napredovao po pitanju sporta, izgradnjom nove i obnovom postojeće sportske infrastrukture. Posle obnovljanja sportske hale, na red su došli i fudbalski tereni. Kako zbog finansijske nemogućnosti, tako i zbog nedovoljno posvećene pažnje, stadioni lokalnog fudbalskog kluba su iz godine u godinu propadali. Kao rezultat toga, javila se i sumnja u bilo kakvu mogućnost napredovanja ovog sporta u našem gradu.

Međutim, vremenom je došlo do velikog napretka i na ovom polju. Naime, u protekloj godini izvršena je rekonstrukcija glavnog terena i pomoćnih sportiskih objekata, kao i izgradnja novog pomoćnog terena sa vještačkom podlogom. Osim što je potreba, ovo je na neki način i nagrada za lokalni fudbalski klub koji se od prošle godine takmiči u višem rangu crnogorskog fudbala. Treba napomenuti da je izgradnja novog pomoćnog terena možda od najvećeg značaja za mlađe generacije, koje će imati motiv više da rade na sticanju novih vještina i tako obezbjediti sigurnu budućnost lokalnom klubu po pitanju ranga takmičenja.

Iz svega navedenog se može zaključiti da su stvoren i više nego adekvatni uslovi za napredovanje fudbala u našem gradu. Ostaje samo da se vidi da li će sve ovo biti iskorišćeno na najbolji mogući način ili ne. Ne treba sumnjati u to, ali vrijeme će dati odgovor. I na samom kraju treba zahvaliti svima koji su na bilo koji način omogućili obnovu pomenute sportske infrastrukture, koja će omogućiti omladini našeg grada da sigurnim korakom krene u nove pobjede!

Luka Medojević

ŠKOLSKI TURNIRI

U okviru vannastavnih aktivnosti u našoj školi, još jednom je uspješno organizovan i odigran turnir u malom fudbalu. Kao i prethodnih godina, interesovanje je i ovaj put bilo veliko. Pravo učešća na turniru, koji je trajao od 15. marta do 13. aprila, imali su svi učenici naše škole.

Svaki tim od 5 ili više igrača koji je nastupao na turniru, ujedno je bio i predstavnik svog odjeljenja na ovom takmičenju. Na spisku se našlo 14 timova koji su podjeljeni u 3 grupe. Svoje mjesto u eliminacionoj fazi izborila su tri najuspješnija tima iz svake grupe, koje su prethodno odigrane po sistemu bodovanja. U renoviranoj hali sportova zasigurno nije nedostajalo fudbalskog talenta i umijeća, lijepih poteza i velikog broja golova. Naravno, ni podrška sa tribina nije izostala. Veliki broj učenika je pažljivo posmatrao i bodrio svoj tim, što je dodatno popravilo već dobру atmosferu koja je vladala tokom cijelog turnira.

A da sve prođe u najboljem redu, pobrinuli su se profesori fizičkog vaspitanja, koji su ujedno i sudili na ovogodišnjem turniru. Odigran je veliki broj kvalitetnih utakmica, tako da se više timova borilo za ulogu favorita. Ali kako to već mora biti, osvajač školskog turnira mogla je biti samo jedna ekipa. Ove godine najuspješniji su bili učenici odjeljenja I-2, koji su sjajnim partijama u potpunosti opravdali zvanje prvaka ovogodišnjeg turnira u malom fudbalu.

I na kraju treba pomenuti da su ovakva dešavanja u školi od izuzetnog značaja, kako bi vladala pozitivna atmosfera, kako među đacima, tako i među profesorima. Sva dešavanja ovakvog karaktera značajno doprinose "razbijanju" svakodnevne monotonije u školi i motivišu učenike na angažovanje u vannastavnim aktivnostima.

Luka Medojević

Ako su ti snovi dovoljno veliki,

Možda na različitim krajevima svijeta, ali svi imaju nešto zajedničko. Ljubav. Ljubav prema rodnom kraju koji sa ponosom predstavljaju gradeći svoje sportske karijere. Predstavljamo vam najuspješnije sportiste naše škole.

Marija Bogavac

Marija Bogavac, atletičarka i nekadašnja učenica naše srednje škole, je na inicijativu svog trenera, Marka Ristića, odlučila da razmotri mogućnosti studiranja u SAD-u, a sada nas već pozdravlja iz Atlante u Džordžiji.

Kaže da je Amerika neprikosnovena po svojim uslovima, pa je to i glavni razlog njene odluke. Pored sporta, Marija je posvećena i koledžu, koji ujedno pohađa.

„Bacačke discipline su više zastupljene u Evropi, ali najveći razlog zašto sam se odlučila doći ovdje su uslovi. Za sada, sve ide po planu. Najveći cilj mog trenera ovdje je otići na Nacionalno prvenstvo, pa je trenažni proces u toku.“

Kaže da su prva tri mjeseca boravka u Americi bila najteža u njenom životu, dok sada sigurno i zadovoljno korača ka svojim ciljevima.

„Bilo je svega, nedostajanje porodice i prijatelja, promjena klime, a trebalo se i navići na novo okruženje i ljudski mentalitet ovdje. Bilo mi je neobično i pričati na engleskom, dok mi to sada ne predstavlja nikakav problem. Kad imаш cilj, zaboraviš na sve ostalo. Od 6-og rezultata svijeta, do prvaka Balkana, odlučila sam da trebam samo još više raditi. Ući u top 5 bacača Amerike i završiti školsku godinu sa prosjekom 10 su moji ciljevi.“

U toku razgovora sa Marijom saznali smo da je svoj record, crnogorski record, pomjerila za čak 4m, kojim je preuzeila vodeće mjesto na svim koledžima u Americi. Ne možemo sa sigurnošću tvrditi da su ovo njeni najbolji rezultati, jer ova mlada i perspektivna atletičarka svakodnevno napreduje, pa je moguće da je nakon našeg razgovora postigla još neke značajne rezultate.

Jagoš Braunović

Poslije svega četiri mjeseca boravka u rukometnom klubu „Vardar“, Jagoš Braunović ima samo riječi hvale za svoj boravak u Skoplju. Može se pohvaliti veoma kvalitetnim radom i motivacijom koju je stekao, a isto tako se i ovaj klub može pohvaliti Jagoševim predispozicijama, prije svega talentom, pa onda upornošću i radom. Jagoš kaže da je u glavi imao jedan cilj : „Otići, probati, boriti se i ostvariti svoj san.“

U „Vardaru“ imam mnogo kvalitetniji i bolji radi nego što je bio u Mojkovcu, a to je meni, kao mladom igraču, bilo najvažnije. Da se prilagodim novom radu, najviše su mi pomogli saigrači koji su me, zaista, odlično prihvatili od prvog dana od kada sam došao u Skoplje.“

Jagoš navodi kako u ovom klubu ima sve što je potrebno jednom igraču za postizanje uspjeha, od zagrijane dvorane, preko sopstvene teretane, golmanskog trenera, do fizioterapeuta.

„Nadam se da će ući u prvi tim „Vardara“, da će okusiti navijanje publike, koja u ovom gradu, zaista živi za rukomet, i da će zajedno sa njima igrati i osvojiti Ligu šampiona.“

samo je nebo granica

Jovan Gačević

Kada je sedamnaestogodišnji Jovan Gačević prije četiri godine privukao pažnju na jednom od rukometnih turnira u Bosni, upućen mu je poziv koji mu je otvorio vrata jednog od najboljih katarskih klubova „EL JAISH“. Razdvajanje od roditelja i prijatelja nijesu spriječili Jovana da započetu karijeru nastavi u Kataru i kaže da se nije pokajao što je donio tu odluku. Uprkos daljinu, drugačoj kulturi i klimi, koja je za njega jedan od najvećih problema, jer temperature dostižu i do 55°C, Jovan ističe veliko zadovoljstvo uslovima u kojim trenira. Najbolji svjetski tereni i najsavremenije dvorane - uslovi o kojim svi igrači sanjaju. Gradeći uspješnu karijeru, teži ka ostvarenju svojih snova i siguran je da će u tome i uspjeti.

„Putovao sam širom Evrope i Azije, stekao neprocjenljivo igračko i životno iskustvo. Dvije sezone, uzastopno, osvajači smo lige i kupa, a ove sezone smo na putu da osvojimo „dublu krunu“. Proglašen sam za najperspektivnijeg igrača Katara i za najboljeg strijelca lige. Moj san je da zaigram u finalu Liga šampiona i postanem najbolji igrač na svijetu. Mislim da sam, trenutno, na pravom putu ka ostvarenju svojih snova.“

Kristina Rakočević

Vicešampionka svijeta u bacanju diska i treća u bacanju kugle na svjetskom prvenstvu u Kolumbiji, osvojena zlatna i srebrna medalja na „Evropskoj olimpijadi za mlade“, višestruka prvakinja Balkana u obje discipline, kao i državna rekorderka, najbolja mlada sportistkinja Crne Gore u 2013-oj i 2015-oj godini, kao i najbolja atletičarka, najbolja u svijetu

na početku sezone 2016. godine. Ne možemo u jednom dahu pročitati ove zadivljujuće uspjehe koje naša mlada sugrađanka, Kristina Rakočević, ređa iz godine u godinu. Veoma mlada, talentovana i uspješna atletičarka, žustro se bori za ostvarenje svojih ciljeva i odlučna je u tome.

„Trnovit je put do zvijezda“. Tri godine putovanja iz Tomaševa u Mojkovac i nazad, 60km svakog dana, predstavljali su najveći problem za Kristinu, koji je prebrodila tako što se preselila u Mojkovac, gdje pohađa turistički smjer srednje škole. „Bilo je još dosta problema i ljudi koji su mi često 'postavljali nogu' samo da ne bih uspjela, ali trudim se da ne mislim na to.“

Kaže da su za njen rad najvise zasluzni njen profesor i trener, Marko Ristić, kao i njegov sin Danilo, njena porodica i nezamjenljivi kolektiv naše škole „Vuksan Đukić“, koji joj svakodnevno izlaze u susret. Pored sporta, trudi se da odvoji slobodno vrijeme za crtanje i čitanje u kojim uživa. Kristina kaže da kroz pet godina vidi sebe kao uspješnu, mladu osobu, sa izgrađenom sportskom karijerom, završenim fakultetom i olimpijskom medaljom. Kristina je biser crnogorske atletike, što bez sumnje pokazuju njeni rezultati koji su u svakodnevnom usponu

Zorana Dulović

IN MEMORIAM DANILO PEJOVIĆ

Riječima neobjašnjivo, mislima nedokučivo, miljama daleko, a opet blizu nas, sa nama, u nama. Kao da čujemo njegov glas, eho njegovih koraka odzvanja.

Tamo gdje anđeli hodaju, tamo gdje odmaraju svoju dušu od ovozemaljskog života, tamo gdje bol i patnja ne postoje, tamo naš Danilo spava vječnim snom.

Naše misli lete daleko, kovitlaju se u beskraj nošene nizom neprospavanih noći u kojima su nam ispred očiju dolazile njegove oči, njegov iskreni osmijeh i dragi glas. I opet, po ko zna koju zoru dočekujemo sa jednim pitanjem u mislima: "Jesi li se odmorio naš vječni nemiru?"

Htjeli bi ga dozvati i postaviti mu mnogo pitanja, htjeli bi ga probuditi jecajima koji odzvanjuju dok školski sat otkucava kraj svakog časa, a dani prolaze i naše srednjoškolsko druženje se bliži kraju.

Jezivo bolno je gledati fotografije sa ekskurzije i prisjećati se tvojih šala, a gotovo nemoguće ne zaplakati i ne poželjeti vrijeme unazad. Kako bi lijepo bilo vratiti vrijeme provedeno sa tobom, smijati se tvojim šalama, vratiti

ekskurziju na kojoj si dokazao da si pravi drug i time zavrijedio desetku iz drugarstva. Ali si pao na najvažnijem ispitu, životnom.

Kao filmsku traku vraćamo vrijeme provedeno sa tobom, sjećamo su tvojih genijalnih šala. Uvijek si bio spremjan da dobaciš šalu na svoj i na tuđ račun. I onda kada nam je bilo teško zbog previše testova i pismenih tvoj optimizam nam je ulivao nadu i povjerenje da će sve biti u redu. A ko će sada da nas utješi i da nam kaže da ćemo se opet negdje sresti sa tobom, da poletimo u tvoj zagrljaj i upitamo te: "ZAŠTO?"

Ispit zrelosti nećemo polagati svi zajedno, ti ćes nam nedostajati. Ali ćemo tada u svojim srcima osjećati da si ti sa nama. Pogledaćemo najsjajniju zvijezdu i daćemo joj tvoje ime, jer su one vječne, baš kao i ti u našim mislima.

A ti ćes za nas zauvijek biti maturant, pa i za četrdeset i pedeset godina. I tada ćemo znati da si ti, Danilo, naša zvijezda na nebu, maturant iz nekadašnjeg IV-1. Zauvijek ćeš imati posebno mjesto u našim srcima.

Sijaj nad nama vječno.

Tvoje IV1

NA PADINAMA PARNASA

Kao i prošle godine, ova rubrika predstavlja mjesto gdje umjetnost postoji samo radi umjetnosti ("L'art pour l'art").

SLUČAJ IZ ORDINACIJE

Svog sina čuva pažljivo kao biljeg. On joj je sva radost i sve u ovom trenutku podređeno je njemu. Biljeg jedne mladosti, jedne avanture, trenutka zanosa, ali i napačnje i nepromošljenosti. Svjesna toga, ona zadržava pravo na svoje mišljenje.

U ordinaciji, jutros je dočekalo lijepo raspoloženje i prijatna atmosfera. Doktorka već bijaše stigla i ona pozuri da pristavi kafu.

Tri kafe su već počele da se hlade dok su čekale doktorku iz susjedne ordinacije, ženu srednjih godina, koja od prošle godine poče naglo da obolijeva.

Pretresale su uobičajeno: nesnosnu vrućinu, saobraćajnu gužvu, nedostatak parkinga, đe i kako na more i nezaobilazno – škola. I doktorkin sin ide u istu školu, ali je mnogo rasterećenija, jer ima veliku pomoć u liku svog supruga koji joj pomaže u svemu. Ona bi jako željela još jedno dijete, ali nažalost, poslije toliko bezuspješnih pokušaja, ona još uvijek vjeruje, odbacujući godine kao razlog neuspjeha.

Prvi prozvani je mlada žena, možda djevojka od nekih tridesetak godina. Naglo upada u oči svojim izgledom. Obučena je više za večernju varijantu, u laganoj haljinici koja naglašava sve atribute ženske ljepote. Njeno lice bijaše savršeni sklad: pune usne uokviravale su pravilan raspored bijelih zuba, oči krupne i crne sa naglašeno prirodnim trepavicama, otmeno upečatljiv nos, ni mali ni veliki, i kosa crna - raskoš. Ispod lake sivkaste haljine na bretele – ramena čvrsta, prava. Haljina naglašava pomalo izbačeni stomak, pa lijepu podignutu zadnjicu završavajući se nešto malo iznad koljena ističući savršenstvo dugih nogu.

Njena pojava sestru snažno posjeti na sebe od prije nekoliko godina, ali ni doktorke ne ostaše ravnodušne.

Trebala je mišljenje ljekara interniste za intervenciju o totalnoj anesteziji, pa doktorka polazeći od godina, gotovo rutinski odradi pregled dajući pozitivno mišljenje.

Uz zahvalnost, djevojka ili žena brzo napusti ordinaciju, ostavljajući za sobom miris nekog jako prijatnog parfema.

Za trenutak u prostoriji zavlada muk.

- Doktorka, ali uopšte nijeste pitali za razlog - obrati se sestra

- Nije obavezno da pitam, a i mrjelo me - uzvratи doktorka

Opet zavlada tišina.

Mlada sestra Iva bijaše se zagledala kroz prozor posmatrajući kako sa asfalta lebdi vruć vazduh. Sjeti se sebe od prije deset godina.

- Sigurno je neželjena trudnoća - razmišljala je.

Ali to je njeno pravo, ako neće da rodi. Onda se prisjeti svog desetogodišnjeg sina i blago se nasmiješi.

- Sigurno je u pitanju vantjelesna - razmišljaše doktorka Ivana - Jeste još mlada, a bolje na vrijeme, sigurno je bolje na vrijeme. Al' dobro sad ne biva, nek' je zdravo.

- Blago majki! Već deset godina, a čini se kao da je juče bilo - doktorka se uspravi u svojoj stolici kao da zauze gard bacajući pogled kroz prozor.

- Jeste mlada, al' bolest ne poznaje godine, sigurno nesto hiruški – razmišljala je doktorka Vera, gledajući na požutjele četinare načete vrućinom.

Potpuno nesvesno sve tri bijahu uprle pogled kroz prozor ordinacije kad se začu zvuk klime. Tek bijaše osam časova, a vrućina postajaše neizdrživa.

- Idemo dalje - začu se doktorkin glas.

Tekst: Profesor Saša Rabrenović

Crtež: Luka Bogavac

UMJETNIČKA

Luka Bogavac

Učenik 1. razreda

Sara Medojević

Učenica 1. razreda

Luka Bogavac

Učenik 1. razreda

STRANA

PRIJETJA

Luka Medojević

Učenik 3. razreda

Luka Bogavac

Učenik 1. razreda

Nikola Tomović

Učenik 3. razreda

III - 1

Čini se da dobro nikako da ispliva na površinu od loših primjera kojima se nažalost posvjećuje više pažnje. Ove godine ćemo stranu posvetiti onima, o kojima ćete rijetko čuti lošu riječ. U pitanju je odjeljenje III-1, iz čije učionice izlaze nasmijana profesorska lica. Oni su ti koji na svim testovima, pismenima i takmičenjima oduševljavaju sve svojim besprekornim znanjem. Zato pročitajte pjesmu, o njima, i nestašlucima na gimnazijski način. ☺

Kažu da smo добри,
skoro svi odлични,
al' u posljednje vrijeme
bježanju smo вићни.

Ljutio se Saša,
pričala je Zora,
al' od njihove priče
nastala je fora.

Idemo mi dalje,
tjeramo mi svoje,
al' na kraju nedjelje
izostanci se broje.

Postala je trka,
ko ih ima вићe,
bez razloga само
od sada Saša piše.

U fudbalu isto tako
ovih dana mi blistamo,
čak i onim najboljima
bar po 3 „komada“ damo.

Bio nam je razredni
malo i naš Gašo,
al' od kad' je дошао
čudo nas je снашло.

Voljeli ga mi smo,
tu nema zbora.
Al' vladanje nam smanji
svima bez govora.

Molili ga mi smo,
neće ni da чује.
Dva minuta od časa,
on već zapisuje.

Tu nam je i svima draga
profesorka Zora,
ali njeni testovi su
svima noćna mora.

Među sobom sve dijelimo,
Od Kidija, pa do muke svake
Ali najteže svima padne
Kad ga pitaš – имаш ћваке?

Fenix

STRIP "БИБЛИОТЕКА"

закаснишмо,
пожуримо!

1

БИБЛИОТЕКА

превише сам
утоман и без кафе

2

ништо закаснили, је
К професор није ту...

3

БИБЛИОТЕКА.

Ук, како
ти се слава!

4

КАБИНЕТ
ходи да потражиш професора...

5

БИБЛИОТЕКА.

Наславах се,
којиш то је ово
сати?

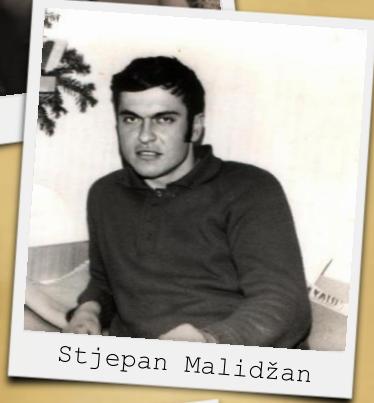

6

FOTO

"Slike žive duže od ljudi"

Z.Hodžić

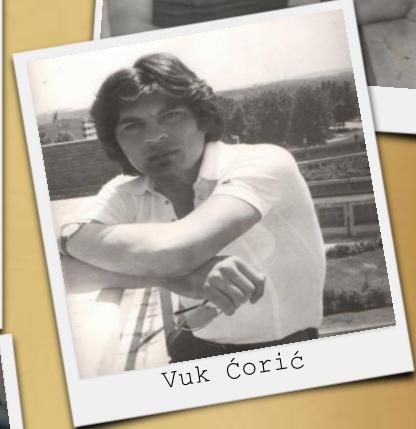
Stjepan Malidžan

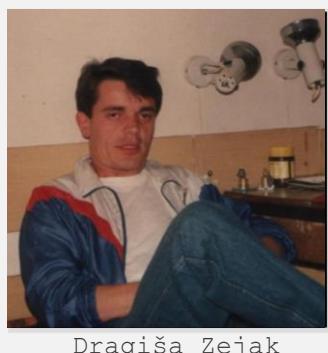
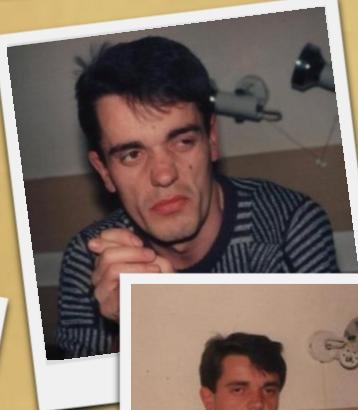
Milenka Rabrenović

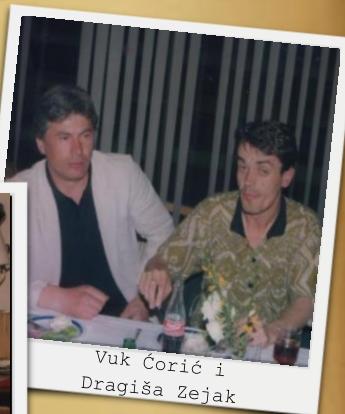
Vuk Ćorić

Petrana Smolović

Dragiša Zejak

Vuk Ćorić i
Dragiša Zejak

Zora Bjelajac

Zora Bjelajac i
Ivana Gordić

Ivana Gordić

Ivana Gordić i
Stanica - Caja Pejović

ALBUM

Nada Vujičić

Iva Lašić

Tanja Malicžan

Stojana Vučinić

Snežana Stanić

Snežana i Ivan Stanić

Zorica Slavković

Jelena Stanić

DOBITNICI DIPLOME "LUČA"

**ŠKOLSKE
2014 / 15.
GODINE**

Aleksandra
Jovanović
(Ekonomski fakultet)

Jovana
Bjelajac
(Gradevinski fakultet)

Anja
Vujičić
(Farmaceutski fakultet)

Bojana
Mimić
(Pravni fakultet)

Nikolina
Palević
(Ekonomski fakultet)

Mirko
Jokić
(Ekonomski fakultet)

Milica
Kravarušić
(Gradevinski fakultet)

Miličana
Drobnjak
(Farmaceutski fakultet)

Jelena
Nedović
(Ekonomski fakultet)